

nuværende Titelvæsen. Jeg ser ikke Andet, end at i Virkeligheden overmaade mange Misligheder knytte sig dertil, og, hvad der i disse Forhold er af største Betydning, at det i Virkeligheden strider mod den Opfattelse, der nu maa siges at være den almindelige. Men lige saa meget som jeg vilde sætte Pris paa Afstæffelsen af Titler, lige saa lidt er jeg enig med den ærede Forslagsstiller i Forslaget om Ordener og Adels. Efter min Kundskab til den almindelige Opfattelse kan jeg ikke se Andet end, at der er den største Forskjel mellem dette og Titler. Det er Andet end en Latterlighed at være af god Slægt eller at modtage en Orden af Kongen paa Grund af sine Fortjenester, og det kan ikke stilles ved Siden af de ganske vist i deres Helhed og Almindelighed meget urimelige og tilbøielige i Virkeligheden næsten latterlige Titler. Jeg anser det for urigtigt at ville afstæffe Ordener, naar jeg ser hen til den Opfattelse, Folk i Almindelighed have af dette Forhold, og den Nytte, de gjøre; jeg anser det for urigtigt lige over for Udlandet, hvor jeg end ogsaa vilde sætte Pris paa, at man anvendte dem i flere Tilfælde, end man gjør; jeg anser det ogsaa for urigtigt lige over for Hans Majestæt Kongen. Jeg indser heller ikke, hvad Meningen er med at afstæffe Adels; vi have taget alle Forrettigheder bort fra den Winther: Nei!; ja Klostrene ere tilbage; men naar der er Spørgsmaal herom, anser jeg det for urigtigt og uretfærdigt at berøve Familierne denne Ret, og saa skulde Forslaget ubelukkende gaa ud paa at have Klosterretten. Hvad vil det nemlig sige, at Adelen falder bort? Man kan jo ikke berøve Folk at høre til en vis Familie. Adelen er falden bort i Norge; men desuagtet vide Folk godt, hvem der hører til Familien Wedel-Sarlsberg, og hvad disse gamle Familier nu hebde. Jeg tror, at de virkelige Forhold ere de samme, om Adelen bestaar eller ikke, jeg tror, det er temmelig formelt, aldeles ligegyldigt, og Noget, det vilde være urimeligt, om Lovgivningsmagten befattede sig med: at have den Form Adels. Med Hensyn til den høiere Adels, Grever og Baroner, da har den maaske mere at sige. Jeg tilstaar, at jeg vilde anse det for ønskeligt, om deri kunde ske Forandring; jeg ser ikke rettere, end at det er misligt for en stor Mængde af Bedkommende, som bære disse Titler, som maaske slet ikke have nogen Besiddelse, ja endog i flere Led ere adskillte fra Alt, der hedder Besiddelse og Formue, at det i mange Henseender kan være særdeles byrdefuldt at være Greve eller Baron. Jeg skal ikke videre udvikle denne Sag, jeg tillægger nemlig ikke dette Forslag, som det nu foreligger, nogen stor alvorlig eller praktisk Betydning; men jeg tror ganske vist, at det vilde være ønskeligt, om man noget indskrænkede denne Del af Adelsstanden: Grever og Baroner. Det er et Spørgsmaal, om man ikke skulde indskrænke dem til Besidderne af Lehn eller dog ubelukkende til de ældste

Sønner eller maaske til Børn i første Led, hvis det skulde knyttes til Lehnene. Jeg tilstaar, at selv herfra forekommer det mig, der kan hentes særlige Betragtninger, ikke blot fra, hvad der kunde være Kongen behageligt, men ogsaa fra selve Monarkens Stilling. Der er noget Eiendommeligt og i flere Henseender lidt Misligt i, at den kongelige Familie, Monarkens Slægt, skal være den eneste Slægt i Landet, der har en saadan eiendommeligt Stilling paa Grund af Jødslen. Vel er der her kun Tale om Form og en Form, som i og for sig ikke kan siges at have nogen virkelig Betydning; men der er mange Former, som, om der end ikke til dem er knyttet reelle Rettigheder, desuagtet, som den almindelige Opfattelse er, have deres store indirekte Betydning. Jeg tror, at det er Tilfældet baade med Ordener og med Adelen, navnlig med Grever og Barontitlerne, og jeg tror endog saa, paa Grund af den beslagte Stilling, de have med Monarkens Stilling, at der vilde være noget betænkeligt i helt at ophæve Grevernes og Baronernes Forhold her i Landet. Jeg har her kun villet udtale disse almindelige Betragtninger; jeg tror derimod, at det, som Forslaget i dette Dieblit foreligger, vilde være temmelig ønskeligt at drøfte det i nogen nærmere positivt Stikelse.

Winther: Der er visse Ting i dette Lovforslag, som jeg kan give min Tilstemning. Alerede i Mæret 1848 var jeg med til at stemme over de Forslag, som da fremkom om at afstæffe Adels, Titel og Rang. Jeg erindrer i dette Dieblit ikke, hvorledes jeg stillede mig til den fuldstændige, øieblikkelige Afstæffelse deraf; men derimod ser jeg nu af den grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger, at jeg stemte for det Forslag, som blev fremsat om, at Adelskab skulde afstæffes med de dalevende Adeliges Levetid, og det forekommer mig, at, for saa vidt den ærede Forslagsstiller her har frembragt noget Vignende, kunde det være meget rigtigt, om det blev godkjendt. Der er ligeledes her fastsat i § 2, at den ved Grevernes Privilegier i §§ 1 og 2 fastsatte Forret at bære Titel af Greve, Friherre o. s. v. ophæves med de Bedkommendes Levetid. Dette stemmer ganske overens med den Stemmegivning, som da fandt Sted i Rigsforsamlingen, og Forholdet vilde jo da være ophævet saa omtrent nu, hvis dette Forslag den Gang var bleven vedtaget, eller i det Mindste for en stor Del. Jeg kan derfor ikke Andet end finde det ganske heifsigtmæssigt, at dette Lovforslag er fremkommet, og det navnlig af den Grund, at, uagtet det hedder i Grundloven, at enhver til Lovgivningen knyttet Forret, som er forbunden med Adels, Titel og Rang, er afstæffet, saa er dette i Virkeligheden dog ikke Tilfældet. Der er saa mangfoldige Maader, hvorpaa de Personer blive begunstigede, som ere i det Tilfælde at have en Rang, Titel eller Orden, at det efter min Mening er